

دانش: گشاینده مشکلات

علم با پیوند به فرایندهای گذشته پایه‌ریزی می‌شود و دانش گذشته زیرساخت دانش جدید است. در صورتی دانش و نوآوری جدید رونق می‌گیرد، که دسترسی به دانش و علوم گذشته مطالعه و درک شود. پژوهشگر نیاز دارد که تاریخ علم تخصصی خود را بداند و برای درک بیشتر شایسته است که تا حدودی تاریخ علم عمومی را مطالعه نماید چون علوم به هم وابسته و پیوسته‌اند، زیرا این درس‌های آموزنده در مطالعه محققان گذشته می‌تواند آنها را در روش اندیشیدن و داشتن ادراک عمیق و درستی از تحقیقات و روش‌های علمی هدایت نماید. طرحنامه (پروپوزال) و یا فرضیه دانشمند، ریشه نیل به دانش و علوم جدید است. اگر طرحنامه غنی از حکمت و عقل باشد، دستاورد علمی از کیفیت بالاتر برخوردار است. طرحنامه و یا فرضیه بستگی به غنای وجود پژوهشگر دارد. محتوای وجود و ضمیر پژوهشگر منظومه‌ای است از دانایی، تجربه، معرفت، الهام، تخیل، اطلاعات و دیگر استعدادهای خدادادی است که می‌تواند از این مجموعه و منظومه بهره‌برداری نماید تا یک نقطه را عمیق درک کند (همه چیز بدان تا یک نقطه فهمیده شود) و در قلمرو علوم تجربی آن را به آزمایش بگذارد. با این نگرش، آزمایش‌هایی که این پژوهشگر طراحی می‌نماید از پشتوانه علوم الهی و انسانی خود می‌باشد که مطمئناً از درجه خطای کمتری برخوردار است و از این مسیر می‌توان به دانش‌های بزرگ دست یافت. در واقعیت علم از نظریه‌پردازی سامان می‌یابد که نیازمند وجود انسان‌های دانا و متعالی است. لذا اگر بخواهیم مشکل را حل نماییم نیاز به دانش داریم و دانش نیاز به دانشمند و اندیشمندی دارد که بتواند از ملکوت عالم (لایه‌های علم) کون و هستی الهام گیرد و فرضیه‌ای را مطرح نماید که موجب زایش علم و نوآوری شود و جامعه بدون خسارت از آن بهره‌برداری نماید. البته این‌گونه دانشمندان پیوند به درگاه الهی دارند و از پروردگار دانش لبریز دریافت می‌نمایند. اگر قصد داریم مشکلات را از هر نوعی نه فقط بیماری کووید-۱۹ بلکه هر نوع مشکلی را به‌سادگی حل نماییم در جامعه باید چنین دانشمندانی پرورش دهیم. برای پرورش اینگونه دانشمندان خانواده اصیل، مدرسه دانش‌مدار، دانشگاه با برج و بارو، فرهنگستان پیران علم و تجربه نیاز داریم که می‌باید در سیاست‌گذاری‌های کشور گنجانده و برنامه‌ریزی شود.

علی اکبر موسوی موحدی

سردبیر